

Sygn. akt: I 1 C 1635/18 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 listopada 2018 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny Sekcja d/s rozpoznawanych w postępowaniu uproszczonym
w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Iwona Tusk-Kasiewicz
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Marta Bona

po rozpoznaniu w dniu 20 listopada 2018 r. w Gdyni

sprawy z powództwa (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą we W.

przeciwko J. W.

o zapłatę

I. Oddała powództwo;

II. zasądza od powoda (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą we W. na rzecz pozwanej J. W. kwotę 100 zł (sto złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I 1 C 1635/18

UZASADNIENIE

Powód (...) Spółka Akcyjna z siedzibą we W. wniósł pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym przeciwko J. W., domagając się od niej zapłaty kwoty 644,75 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 13 grudnia 2016 r. do dnia zapłaty oraz kosztami procesu. Powód wskazał, iż w dniu 14 października 2015 r. pozwana złożyła oświadczenie wobec powoda, w którym zobowiązała się do zapłaty należności wynikającej z umowy kredytu nr (...) z dnia 1 lipca 2005 r. zawartej pomiędzy D. S. a (...) Bank S.A., przelanej następnie umową sprzedaży wierzytelności przez (...) Bank S.A. na rzecz powoda w dniu 30 września 2008 r. Pozwana zgodnie z ww. oświadczeniem przystąpiła do długu, zobowiązując się do zapłaty tej wierzytelności za D. S. na rzecz powoda w kwocie 5 330,08 zł. Wobec niespłaconej w terminie wierzytelności, roszczenie stało się wymagalne w całości w dniu 13 grudnia 2016 r.

(pozew – k. 3 - 4v)

Postanowieniem z dnia 27 marca 2018 r. Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie wobec braku podstaw do wydania nakazu zapłaty przekazał rozpoznanie sprawy Sądowi Rejonowemu w Gdyni.

(postanowienie z dn. 27.03.2018 r. – k. 7)

W odpowiedzi na pozew pozwana wskazała, że kwota zasądzona przez Sąd Rejonowy w Starogardzie Gdańskim w sprawie o sygn. akt II K 291/12/SR została już spłacona.

(odpowiedź na pozew z dn. 27.09.2018 r. – k. 54 – 56)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 27 września 2005 r. D. S. przejął dług w wysokości 4 882,99 zł z tytułu umowy kredytu nr (...) pomiędzy (...) Bank SA z siedzibą we W., a P. A. z dnia 1 lipca 2005 r.

(dowód: umowa przejęcie długu kredytowego z tytułu umowy kredytu nr (...) z dnia 1 lipca 2005 r. – k. 17 – 18)

Umową sprzedaży wierzytelności z dnia 30 września 2008 r. pomiędzy (...) Bank S.A., a (...) S.A. z siedzibą we W. powód nabył wierzytelność w stosunku do D. S..

(dowód: umowa sprzedaży wierzytelności z dn.30.09.2008 r. – k. 30 – 39)

W dniu 28 września 2012 r. Sąd Rejonowy w Starogardzie Gdańskim orzekł wobec oskarżonego D. S. obowiązek naprawienia szkody przez zapłatę na rzecz firmy (...) SA we W. kwoty 4 604,37 zł.

(dowód: wyrok z dn. 28.09.2012 r. – k. 14 – 15)

W piśmie kierowanym do pozwanego z dnia 26 sierpnia 2015 r. powód wskazał, że do całkowitego naprawienia szkody pozostała kwota 1 647,96 zł.

(dowód: pismo z dn. 26.08.2015 r. – k. 60)

W dniu 14 października 2015 r. do długu przystąpiła pozwana J. W.. Pozwana oraz D. S. zobowiązali się do zapłaty kwoty 4 604,37 zł wraz z odsetkami wynikającej z prawomocnego tytułu egzekucyjnego wydanego w dniu 28 września 2012 r. przez Sąd Rejonowy w Starogardzie Gdańskim pod sygn. akt II K 291/14 w miesięcznych ratach w kwocie 200,00 zł aż do całkowitej spłaty płatne 31. dnia każdego miesiąca począwszy od 31 października 2015 r., niezależnie od potrąceń komorniczych. Wobec uchybienia terminowi spłaty zobowiązania powód wezwał pozwaną w dniu 13 grudnia 2016 r. do zapłaty całej pozostałej należności w kwocie 982,71 zł.

(dowód: zobowiązanie z dn. 14.10.2015 r. – k. 42, przedsądowe wezwanie do zapłaty z dn. 13.12.2016 r. – k. 43)

Postanowieniem z dnia 15 lutego 2016 r. Sąd Rejonowy w Gdyni ustalił, że pozwany D. S. do 8 lutego 2016 r. naprawił szkodę w całości.

(dowód: postanowienie z dn. 15.02.2016 r. – k. 62)

W dniu 20 marca 2017 r. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Gdyni A. R. wstrzymał się z dokonaniem czynności egzekucyjnych wobec złożenia przez pozwanego nie budzącego wątpliwości dowodu na wykonanie obowiązku.

(dowód: zawiadomienie z dn. 20.03.2017 r. – k. 59)

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów z w/w dokumentów przedłożonych przez strony w toku postępowania, których prawdziwość nie była kwestionowana i które nie budziły wątpliwości Sądu co do swej wiarygodności, a zatem brak było podstaw do odmowy dania im wiary. Pozostałe dokumenty zgromadzone w aktach nie mają znaczenia dla rozstrzygnięcia, gdyż nie wnoszą do sprawy żadnych nowych istotnych okoliczności.

Powód domagając się zapłaty od pozwanej kwoty 644,75 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie powoływał się na umowę pożyczki z dnia 1 lipca 2005 r. oraz na przystąpienie do długu przez pozwaną w dniu 14 października 2015 r. Podstawę prawną żądania powoda stanowi więc art. 720 k.c oraz 519 § 2 per analogiam.

Pozwana kwestionowała zasadność żądania powoda wskazując, iż kwota zasądzona przez Sąd Rejonowy w Starogardzie Gdańskim w sprawie o sygn. akt II K 291/12/SR została już spłacona.

W ocenie Sądu powód nie wykazał zasadności, ani wysokości roszczenia objętego żądaniem pozwu. Pozwana zaś wykazała, że spełniła świadczenie, do którego była zobowiązana na rzecz powoda i które jest dochodzone przez powoda w niniejszej sprawie.

Istotnie pozwana była zobowiązana, zgodnie z oświadczeniem z dnia 14 października 2015 r., do zapłaty należności wynikającej z prawomocnego tytułu egzekucyjnego wydanego w dniu 28 września 2012 r. przez Sąd Rejonowy w Starogardzie Gdańskim pod sygn. II K 291/14.

Wątpliwości Sądu budzą twierdzenia powoda co do istnienia roszczenia w stosunku do pozwanej, gdyż ze zgromadzonych przed Sądem dowodów wynika, że zgodnie z prawomocnym tytułem egzekucyjnym (II K 291/14) pozwana oraz D. S. spełnili już świadczenie do którego byli zobowiązani na rzecz powoda. Sąd Rejonowy w Starogardzie Gdańskim w dniu 28 września 2012 r. orzekł wobec oskarżonego D. S. obowiązek naprawienia szkody przez zapłatę na rzecz firmy (...) SA we W. kwoty 4 604,37 zł. Z pisma kierowanego do pozwanej wynikało, że na dzień 26 sierpnia 2015 r. do całkowitego naprawienia szkody pozostała kwota 1 647,96 zł. Wbrew powyższemu, oświadczenie zgodnie z którym pozwana przystąpiła do długu opiewało na kwotę 4 604,37 zł wraz z odsetkami. Powód nie wyjaśnił różnicy w wysokości spełnionego świadczenia, które wynikają z przywołanych dowodów.

Ponadto fakt naprawienia szkody w całości przez D. S., na który wskazała pozwana w sprzeciwie od pozwu, został stwierdzony postanowieniem Sądu Rejonowego w Gdyni z dnia 15 lutego 2016 r.

Powód nie udowodnił swoich twierdzeń. Wobec tychże braków wątpliwości Sądu budzi twierdzenie powoda, aby powód posiadał roszczenie w stosunku do pozwanej. Podkreślić należy, że to strona która nie przytoczyła wystarczających dowodów na poparcie swoich twierdzeń, ponosi ryzyko niekorzystnego dla siebie rozstrzygnięcia, a sąd musi wyciągnąć ujemne konsekwencje z braku udowodnienia faktów przytoczonych na uzasadnienie żądań lub zarzutów (wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie sygn. VI ACa 1644/13).

W związku z powyższym Sąd uznał, iż roszczenie powoda nie zostało przez niego wykazane tak co do zasady, jak i co do wysokości, a zatem powództwo zasługiwało na oddalenie w całości.

Podsumowując powyższe Sąd w pkt. I wyroku, na podstawie art. 6 kc a contrario w zw. z art. 720 k.c oraz 519 § 2 per analogiam, oddalił powództwo.

O kosztach procesu w pkt. II wyroku Sąd orzekł zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu i na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z art. 108. k.p.c. obciążył tymi kosztami powoda jako stronę przegrywającą postępowanie, uznając je za uiszczone w całości, zasądzając od powoda jako strony przegrywającej postępowanie na rzecz pozwanej kwotę 100 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania.

ZARZĄDZENIE

1. odnotować w kontrolce uzasadnień,
2. odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi powoda,
3. akta z wpływem lub za 30 dni.